

Transcripció del vídeo: Déu del cap Artemísion. 460 abans de la nostra era

Dr. Beth Harris i Dr. Steven Zucker

Desembre de 2015

Figura 1: Fotograma del vídeo

–**Dr. Steven Zucker:** Ens trobem al museu d'Arqueologia Nacional d'Atenes i estem davant d'una gran escultura de bronze d'una figura decidida a culminar una acció.

–**Dr. Beth Harris:** No sabem realment o tenim constància que confirmi que representa a un déu. Tot Es mostra tan poderós i determinat en la seva acció, que el veiem i pensem que realment ho és, que és un déu que controla el destí dels humans.

–**Dr. Steven Zucker:** Estem segurs que ho és possiblement Poseidó o Zeus.

–**Dr. Beth Harris:** Ara bé, Posidó és el déu del mar.

–**Dr. Steven Zucker:** I el seu germà, Zeus, és el déu que governa tots els Déus del mont Olimp. La manera que podríem determinar qui dels dos déus era, depèn del que agafava amb la mà.

–**Dr. Beth Harris:** Si portava un trident, seria Posidó i si portava un raig, seria Zeus. Malauradament, aquesta arma que portava s'ha perdut.

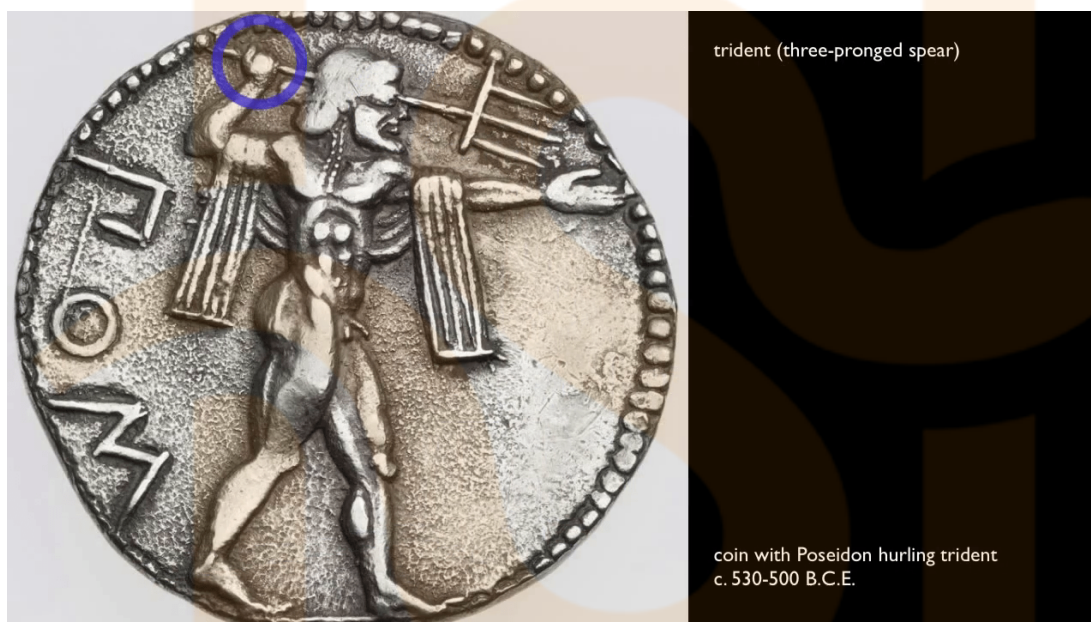

Figura 2: Fotograma del vídeo

–**Dr. Steven Zucker:** La majoria d'historiadors de l'art creuen que representa a Zeus. Un raig havia de ser curt i no hauria enfosquit el rostre de la mateixa manera que ho hauria fet el trident, que era molt més llarg. A més, si mirem el forat que forma la mà, havia de ser un objecte ampli, molt més ampli que el mànec estret d'un trident.

–**Dr. Beth Harris:** El raig era l'arma de Zeus, se'l coneixia com a “El senyor dels trons i llampecs”. L'escultura és de bronze. És important parlar sobre què significa si haguéssim tingut l'oportunitat de veure-la l'any 460 aC quan va ser creada. Havia de ser molt brillant a la llum del dia.

–**Dr. Steven Zucker:** És tan estrany que tinguem una escultura grega

original de bronze i, l'única raó per la qual la gaudim, és que es va ser recuperada d'un antic naufragi. El bronze no s'esvaeix a menys que estigui en contacte amb l'aire i aigua al mateix temps. Sota l'aigua es trobaria incrustada entre la sorra i les criatures del mar, fet que va ajudar a conservar-la, com és el cas aquí.

Figura 3: Fotograma del vídeo

- Dr. Beth Harris:** Aquest efecte brillant i radiant ens anima a recuperar la idea que l'escultura representava a Zeus.
- Dr. Steven Zucker:** Sobretot perquè pensem que potser les celles, la barba i sens dubte el raig, tindrien incrustacions de plata. Hauria tingut aquest acabat brillant i càlid del bronze en contrast amb la plata.
- Dr. Beth Harris:** els seus ulls haurien estat incrustats amb vidre i per això tens aquesta sorprenent figura, no només brillant, sinó caminant cap a nosaltres, dependent d'on estiguem, per descomptat.
- Dr. Steven Zucker:** Observa la forma en què ocupa espai, no voldríem estar davant d'ell, seríem víctimes d'aquest raig. La seva determinació és extraordinària. Veiem aquesta increïble extensió de gairebé dos metres que va d'una mà a l'altra, però també apuntant amb aquesta mà davant d'ell.
- Dr. Beth Harris:** Està en una posició que qualsevol de nosaltres faria si estiguéssim a punt de llançar un objecte similar a un raig, tot i que és difícil d'imaginar que vulgui llançar un raig.
- Dr. Steven Zucker:** De fet, ell s'aparta amb la cama dreta i la cama esquerra,

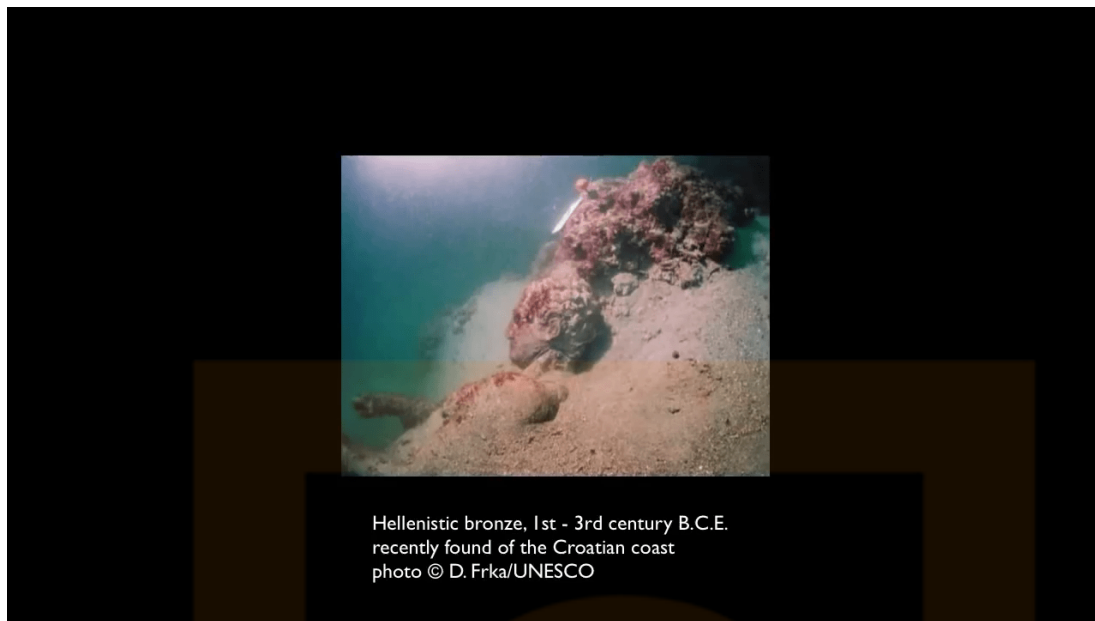

Figura 4: Fotograma del vídeo

els dits dels peus estan aixecats com si el peu està preparat per rebre i suportar el pes del cos mentre avança cap endavant.

–**Dr. Beth Harris:** Si pensem només en un centenar d’anys abans, al període arcaic, els escultors grecs feien escultures de marbre i aquestes estaven molt contingudes, hieràtiques; els membres estaven a prop del cos. Veiem durant aquest primer període clàssic – Dr.

Figura 5: Fotograma del vídeo

–**Dr. Steven Zucker:** De vegades conegut com a “estil sever”.

–**Dr. Beth Harris:** Un interès en figures que són més obertes, on les extremitats estan separades, fet que ocupen l'espai de l'espectador, i això és possible gràcies l'ús del bronze.

–**Dr. Steven Zucker:** Aquest material no necessita els puntals, o els ponts que són un requeriment per a les escultures de marbre. Aquí, la força de tracció del bronze és suficient perquè aquests braços puguin aixecar-se i proporcionar aquest tipus d'extraordinària vitalitat, fet que ens convida a caminar al voltant d'ella.

–**Dr. Beth Harris:** Hi ha realment tres vistes diferents d'aquesta escultura, la frontal i la part posterior fan que la figura es mostri molt plana, molt esquemàtica, molt perfilada. Veiem el cos sencer, les dues cames, el torso

–

Figura 6: Fotograma del vídeo

–**Dr. Steven Zucker:** Sembla gairebé un dibuix.

–**Dr. Beth Harris:** els braços s'estenen.

–**Dr. Steven Zucker:** Els braços, especialment el braç esquerre són una mica més de llargs del que podrien ser al natural.

–**Dr. Beth Harris:** Quan ens desplacem al costat, aquest sentit de la planitud canvia i veiem una figura que sembla ocupar l'espai en totes les direccions. Dr.

–**Dr. Steven Zucker:** Podem veure la profunditat del tors, identifiquem una mica de gir en els malucs i a la part superior del cos. Veiem que la forma

d'aquesta figura trenca dramàticament amb la tradició del “kouros”.

–**Dr. Beth Harris:** El què sembla una silueta, una forma plana, és, en realitat, una forma volumètrica.

Figura 7: Fotograma del vídeo

–**Dr. Steven Zucker:** Mira, per exemple, en l'angle del forat a la mà dreta. Podem veure que el raig o trident no es va mantenir paral·lel a la mà, però s'haurien mogut perquè té una mica d'angle.

–**Dr. Beth Harris:** El que és remarcable és que representa a un ésser poderós, com si fos un súper humà, però així i tot continua sent humà en la seva nuesa.

–**Dr. Steven Zucker:** Els grecs entenen el cos humà com el model de referència per a representar els seus ideals. Plató va parlar sobre la idea que els déus eren la manifestació perfecta i que vivim en una forma de reflex inferior d'aquesta perfecció. Aquesta escultura representa aquesta visió idealitzada dels grecs del cos humà.

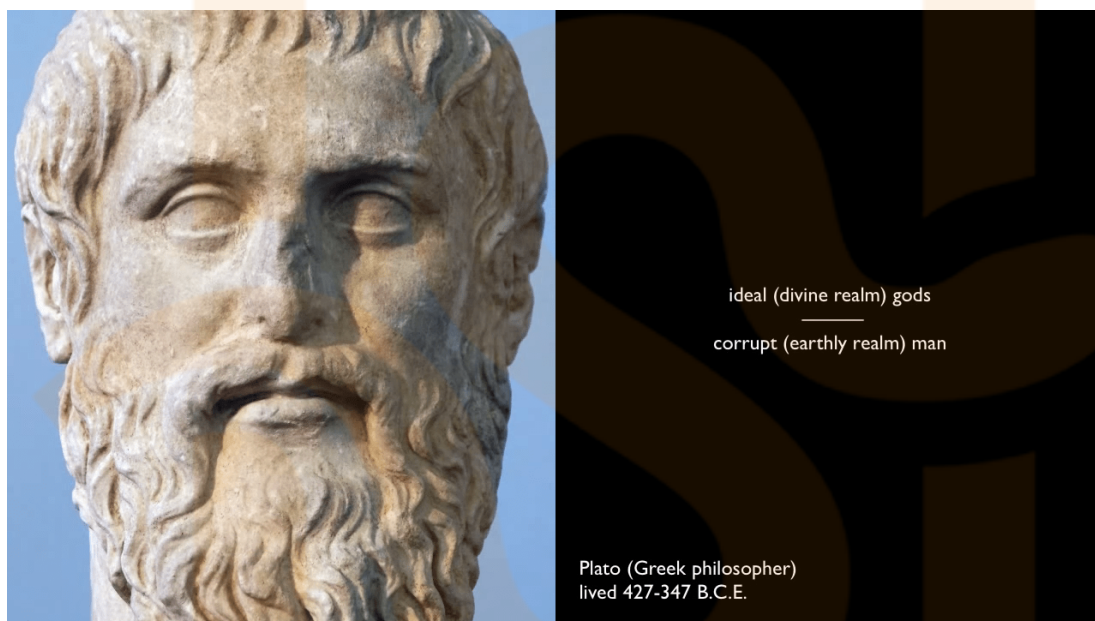

Figura 8: Fotograma del vídeo